

พระพรหมมิ่งคลาจารย์ และคณะภริยา สอนวิชาปฏิบัติธรรม

พระศุภณพ้อง

พระพรหมมิ่งคลาจารย์
(ปัญญานันทภิกขุ)

ปณิธานของลูก

*“ลูกจะขอเลี้ยงบิดาให้มีความสุข
แม้ไม่มีทุกข์ก็จะดับให้กลับปลื้ม
พ่อมีภาระงานสิ่งใดไม่ขอลืม
ลูกจะปลื้มใจค้ำหน้ารับไปทำ

จักดำรงวงศ์สกุลของคุณพ่อ
ให้สืบต่อแต่ที่ดีไม่มีตำ
ทรัพย์สินที่พ่อมอบให้ไว้ประจำ
ลูกจะทำให้เป็นทุนไม่สูญไป

เมื่อพ่อเจ็บไข้ลงก็ปลงจิต
ขออุทิศตัวบูชารักษาใช้
เมื่อพ่อสิ้นชีพลงก็ปลงใจ
จะรับใช้จัดศพให้ครบครัน

ทั้งประกอบกรกุศลผลวิบาก
อุทิศฝากส่วนกุศลผลให้ท่าน
ให้พ่อข้ามทุกข์จงทุกวัน
ขอพบท่านจงทุกชาติอย่าคลาดคล้าย*

พระคุณพ่อ

พระพรหมมงคลาจารย์ (ปัญญาบัณฑิต)

ญาติโยมพุทธบริษัททั้งหลาย

ณ บัดนี้ถึงเวลาของการฟังปาฐกถาธรรมะ อันเป็น
หลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนาแล้ว ขอให้ทุกท่านอยู่ใน
อาการสงบ ตั้งอกตั้งใจฟังด้วยดี เพื่อให้ได้ประโยชน์อันเกิด
ขึ้นจากการฟังตามสมควรแก่เวลา

วันนี้เจ้าภาพมาร่วมกันทำบุญเพื่อคุณพ่อ ก็อยากจะ
พูดเรื่องพ่อกับญาติโยมสักเล็กน้อย เพื่อจะได้เกิดความสำนึก
ในหน้าที่ ว่าเราทุกคนมีพ่อด้วยกันทั้งนั้น แมก้เหมือนกัน
แต่ว่างานนี้เป็นงานของพ่อ ไม่ใช่งานของแม่ เพราะฉะนั้นจะ
พูดเฉพาะแต่เรื่องพ่อ เพื่อให้เราทั้งหลายได้นึกว่าเราก็มีพ่อ
เหมือนกัน แล้วเราควรจะทำอะไรกับคุณพ่อของเราบ้าง เมื่อ
เรานึกได้ว่าเรามีพ่อ

ครอบครัวอบอุ่น

ในครอบครัว ถ้าหากว่าได้ประพฤติกกรรม พ่อประพฤติกกรรม แม่ประพฤติกกรรม ลูกก็ประพฤติกกรรม ถ้ามีคนใช้ที่เราจ้างมาทำการทํางาน เราก็สอนให้เขาประพฤติกกรรม ให้ประพฤติกดีประพฤติกชอบ บ้านนั้นก็กลายเป็นบ้านของธรรมะไป ทุกคนในบ้านนั้นก็มีความสุขความสงบ ไม่มีความยุ่งยากลำบากเดือดร้อน

ผู้ที่เป็นผู้นำในครอบครัว จะต้องประพฤติกดีประพฤติกชอบจริง ๆ ผู้ที่อยู่ครองเรือนนั้นต้องตั้งใจประพฤติกอยู่ในศีลในธรรม มีศีลธรรมประจำจิตใจอยู่ตลอดเวลา ไม่ให้อะไรที่เป็นความชั่วร้ายเข้ามาเกาะจับอยู่ในจิตใจ

❁ “การดำรงชีวิตชอบนั้น
คือการไม่ปล่อยตัว
ไม่ปล่อยใจไปตามอารมณ์
และสิ่งแวดล้อม” ❁

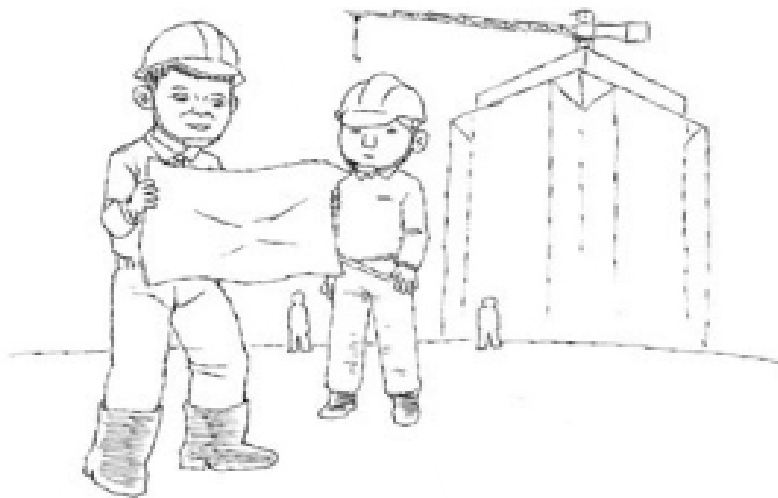

พ่อคือช่างเกาหน้า

ในครอบครัวก็มีพ่อ มีแม่ มีลูกหญิงลูกชาย ประกอบกันขึ้นเป็นครอบครัว ตามธรรมดา ครอบครัวนั้นก็จะมีพ่อบ้าน เป็นผู้นำ เรียกว่าเป็นผู้ใหญ่ในครอบครัว เป็นผู้นำในครอบครัว ทุกชาติ ทุกภาษา ถือเหมือนกันว่า พ่อบ้านนี้เป็นผู้นำในครอบครัว แม่บ้านนี้เป็นผู้ช่วยเหลือพ่อบ้าน แล้วลูกทุกคนก็เรียกว่าพ่อตามแม่ อยู่กับพ่อแม่

❁ “พ่อนี้มีหน้าที่ดูแลครอบครัว
ให้อยู่เย็นเป็นสุข ทำมาหากิน
หาเงินหาทอง สร้างเนื้อสร้างตัว
เพื่อความมั่นคงของครอบครัว
เพื่อความเจริญก้าวหน้าของบุตรธิดา” ❁

แม่อีกมีหน้าที่เหมือนกัน คือช่วยเหลือพ่อบ้านให้ทำงาน
สะดวกสบาย มีอะไรพอช่วยได้ก็เข้าไปช่วย ช่วยกันจัด
ช่วยกันทำ เพื่อให้กิจการที่จะทำนั้นสำเร็จด้วยดี ไม่ขัดคอกัน
ไม่เถียงทะเลาะกันในเรื่องต่าง ๆ อยู่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

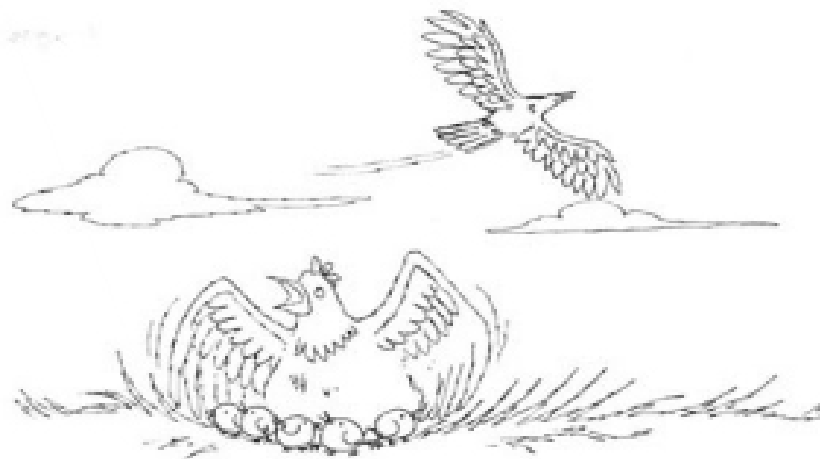

อ่อนน้อมยอมตน:

พระพุทธเจ้าท่านสอนว่า ทุกครอบครัวต้องเคารพ
ผู้ใหญ่ในครอบครัว เรามีคุณปู่ คุณตา คุณย่า คุณยาย
ต้องเคารพคุณพ่อคุณแม่ คุณพ่อไม่อยู่ คุณแม่อยู่ เรา
เคารพคุณแม่ คุณแม่ตายไปอีกคน ใครเป็นใหญ่กว่าใน
ครอบครัว พี่ต้องอุปโลกน์ขึ้นอีกคนหนึ่งว่าคนนี้เป็นหัวหน้า
พวกเราจะต้องเชื่อฟัง ต้องเคารพ เราจะต้องทำตาม อันนี้
คนไหนถูกเขาให้เกียรติเป็นหัวหน้า ก็ต้องนึกว่า

❁ “เอ้อ ! เราชี้มันไม่ใช่คนธรรมดาแล้ว
เขาเลือกให้เป็นหัวหน้าแล้ว
ต้องประพฤติตนสมแก่ความเป็นหัวหน้า
ต้องเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองน้อง ๆ” ❁

ดูจดังแม่ไก่ เคยเห็นไก่มันเลี้ยงลูกหลายตัว พอ
เหยี่ยวบินมา มันร้องกุก ๆ ๆ ๆ อ้าปีกขึ้น ลูกซ่อนใต้ปีกหมด
เหยี่ยวเฉียวไม่ได้ แต่ว่าลูกไก่ตัวไหนเกะ วิ่งออกไปนอกปีกแม่
เหยี่ยวก็เฉียวเอาไปกินเท่านั้น

อ่อนช้อยยอมแพ้

คนเราก็เหมือนกัน ไฉนไหนอยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อน
ในครอบครัว ความชู้ม้นทำร้ายไม่ได้ แต่ถ้าเราเกิดแตกแยก
กันในครอบครัว เราก็ถูกทำร้าย เขาทำลายทีละคน ๆ มันก็หมด

มีสักสิบคนมันก็หมดไม่มีเหลือ เพราะเราไม่พร้อมกัน
แต่ถ้าเราพร้อมกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดกำลัง เกิด
ความเข้มแข็ง เกิดความเคารพจากคนอื่น ไฉนนี้สำคัญ ให้
จำไว้เป็นหลักประจำจิตประจำใจว่า

❁เราทุกคนต้องเคารพพ่อแม่ บูชาพ่อแม่
ถือว่าพ่อแม่เป็นผู้นำในครอบครัวของเรา
คำสั่งคำเตือนของคุณพ่อคุณแม่
เป็นวาจาสิทธิ์ที่เราจะต้องเชื่อฟัง
ต้องปฏิบัติ เรียกว่าละเมิดไม่ได้
ถ้าละเมิดแล้วอันตราย เกิดความเสียหาย❁

อันนี้สำคัญ ขอให้จำไว้

คนสมัยใหม่นี้บางทีก็เขวกันอยู่เหมือนกัน ไม่ค่อยจะรักพ่อแม่ เอาแต่ใจตัวเป็นใหญ่ ทำอะไรก็ทำตามใจ ไม่เชื่อไม่ฟังไม่เคารพ บางทีก็ดูหมิ่นถีนทอนหาว่าคุณพ่อคุณแม่ไม่ได้เข้าโรงเรียนบ้างละ ไม่ได้ทำอะไรต่ออะไรบ้าง คนหัวเก่าไม่ทันสมัย ไปกันใหญ่แล้ว ไม่ได้ เราอย่าไปมองอย่างนั้น

❁“ถ้าท่านไม่เก่ง ท่านเกิดเรามาไม่ได้
ไม่เก่งเสียงเราเติบโตไม่ได้ นับว่าท่านเก่ง
ถ้าไม่เก่งท่านจะเสียงดูเรามาได้อย่างไร”❁

พระผู้สร้างโลก

ศาสนาพราหมณ์เขาถือว่า “พระพรหมสร้างโลก”
พระพุทธเจ้าว่า “พ่อแม่ฉันแหละคือพระพรหมของเรา ปู่ ตา
ย่า ยาย คือพระพรหมของเรา” เป็นพรหมที่เราควรกราบไหว้
ควรบูชาสักการะ อย่าไปเที่ยวไหว้พระพรหมที่ไหน ซึ่งเราไม่รู้จัก
หน้าค่าตา แล้วไม่รู้ว่าเป็นอะไรอยู่ที่ไหน ถ้าไม่รู้ไหว้ส่งเดชไป
อย่างนั้น มันก็ไม่เต็มบาท เที่ยวไหว้อย่างนั้น

✿ “ที่นี่เรามาไหว้พ่อไหว้แม่

เรียกว่าเป็นการไหว้ถูกต้อง ปฏิบัติต่อพ่อแม่

เอาเครื่องสักการะไปบูชาพ่อแม่

เอาอาหารไปให้พ่อแม่ เอาเสื้อผ้าไปให้พ่อแม่

ประพฤติปฏิบัติให้พ่อแม่สบายใจ

สบายใจว่าลูกเราดี ลูกเราเจริญ ลูกเราก้าวหน้า” ✿

อย่างนี้เขาเรียกว่าทำถูกแบบตามหลัก
พุทธศาสนา แต่ที่ทำกันอยู่โดยมากนั้น ไม่ค่อย
ตรงกับหลักพุทธเจ้า ทำนอกกลุ่มนอกรทาง แต่ไม่มี
ใครเตือน ไม่มีใครบอก ก็เลยหลอกให้โง่อยู่
ตลอดเวลา

เทวดาในเรือน

ในครอบครัวมีพระ ๒ องค์ คือ พระพ่อ-พระแม่ พ่อแม่นี้เป็นพระของเรา เป็นพระที่นั่งอยู่ในบ้าน เป็นพระที่อยู่ใกล้เราตลอดเวลา เราต้องเอาใจใส่ดูแลรักษาให้ท่านสะดวกสบาย เรียกว่าท่านเป็นพระ ท่านเป็นเทวดา เราก็ต้องเคารพ ต้องบูชา อย่าไปเที่ยวไหว้เทวดาอื่นให้มันยุ่ง

ถ้าไหว้เทวดา ศาลพระภูมิ เทวดาตามต้นไม้ เทวดาที่นั่นที่นี้ นั้นไหว้ด้วยความโง่ ไม่ได้เรื่องอะไร

✿*“เทวดาที่นั่งอยู่ในบ้านตาต้า ๆ มีเนื้อ มีหนัง มีหู มีตา พูดกันรู้เรื่อง ควรไหว้”* ✿

ไอ้เรามันชอบไปไหว้เทวดาที่ไม่เคยเห็นหน้า ไหว้ส่งเดชไป อย่างนั้นเขาเรียกว่าเป็นการไหว้ของคนโง่คนเขลา คนฉลาดนั้นเขาถือว่าพ่อแม่ นั่นแหละคือเทวดาของเรา

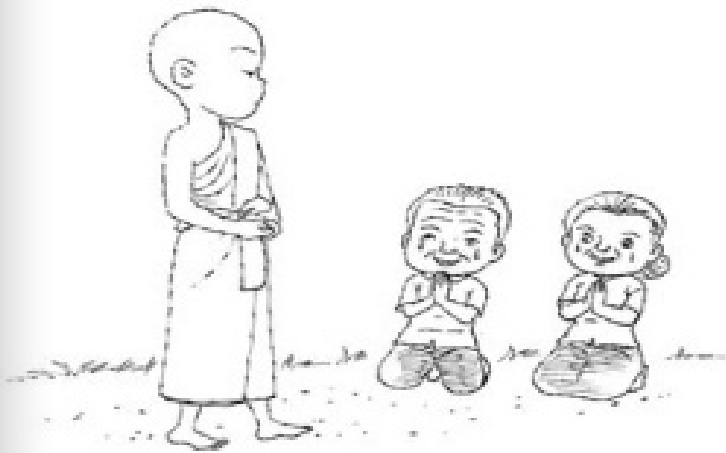
บุตรที่พึงปรารถนา

อันลูกที่เกิดมาในครอบครัวใดก็ตาม ก็มีอยู่ ๓ ประเภท นับเป็นอย่างไร คือลูกคนหนึ่งเกิดมาดีกว่าพ่อแม่ คนหนึ่งเกิดมาพอเสมอพ่อแม่ ลูกคนหนึ่งเกิดมาเลวกว่าพ่อแม่ พระพุทธเจ้าท่านว่าอย่างนั้น ลูกที่เกิดมาดีกว่าพ่อแม่ เรียกว่า ดีทุกแง่มุม การศึกษาดีกว่า มีความก้าวหน้ากว่า ความประพฤติ ก็ดีกว่า น้ำใจก็สูงกว่า อย่างนี้เรียกว่า สูงกว่าพ่อแม่ทั้งกาย ทั้งใจทั้งการศึกษาการปฏิบัติงาน

❁ *ครอบครัวใดมีลูกดีกว่าพ่อแม่ ครอบครัวนั้นเจริญก้าวหน้า
สกุลมั่งคั่งไม่ล่มจม แต่ว่าสกุลใดไม่มีลูกดีกว่าพ่อแม่
เรียกว่าพอเสมอ ถ้าเสมอก็เสื่อม เพราะโลกมันก้าวหน้า
คนไม่ก้าวหน้าก็จะไปทันโลกได้อย่างไร* ❁

ส่วนที่เลวกว่าพ่อแม่ไม่ต้องพูดถึง ไม่มีอะไรที่เรียกว่า
ก้าวหน้าเลยแม้แต่น้อย

ลูกแก้วลูกขวัญ

เด็ก ๆ ทุกคน... ต้องบอกตัวเองสอนตัวเองไว้ว่า
 เราจะต้องเป็น "อภิชาตบุตร"
 คือบุตรที่ดีกว่าพ่อแม่ทุกแง่ทุกมุม
 อะไร ๆ ก็ให้สูงกว่าดีกว่าไว้
 เริ่มต้นก็ต้องให้ดีในด้านการศึกษา
 ให้ก้าวหน้ากว่าคุณพ่อคุณแม่
 คุณพ่อคุณแม่มีความรู้ขนาดนี้
 เราต้องเรียนให้เก่งกว่านั้น ให้ดีขึ้นไปกว่านั้น
 ต่อไปก็ปรับปรุงตัวเองให้มีความประพฤตีสองกว่า
 ประณีตกว่าความประพฤติของคุณแม่
 อย่าเอาเพียงแต่ว่าเท่านี้ก็พอแล้ว
 มันก็ไม่ได้ ถ้าเราคิดไว้ได้อย่างนี้แล้วก็สบาย